

хала, какво си губите времето, вие се осигурете, туй е за младите. Тъй е, човекът е разделен въ себе си. Когато у човекъ започне да се развива духовния животъ, въ него се явява една вътрешна борба. Някои казватъ: безъ борба не може ли? — Не може. Азъ не говоря за онази обществена борба, азъ не говоря за онази борба между пехливани, която по модерному, на културенъ езикъ наричатъ инцидентъ — станалъ някъждъ някаквъ инцидентъ — на български пъкъ казватъ, „случайностъ някаква“. Е, хубаво, нямамъ нищо противъ този инцидентъ, или противъ това, че станало нещо, случило се нещо.

И тъй, всеки човекъ има една свещена идея. Ние някой път се запитваме: защо този народъ не приеме Исуса? Съвременните историци не са разрешили въпроса. Ако кажемъ, че евреите бѣха некултуренъ народъ, не е вѣрно. Това бѣха хора съ култура, които цѣли 400 години се учиха въ Египетъ. Тѣ имаха една възвишена култура. Тѣ имаха много учени равини, много учени хора, капцитети, както ги казватъ сега. Тѣ имаха такива учени, че каквото кажеха, свѣтътъ се потресваше. Историците иматъ всичкото добро желание да обяснятъ причините, защо евреите не приеха Христа, но нещата не могатъ да се обяснятъ тъй лесно. Защо? Като се дойде до религиозните, до набожните хора, като се дойде до духовния свѣтъ, работата се слага малко по-другояче. Религиозните хора казватъ, че Господъ управлява навсякъждъ въ свѣта, че Той е всесиленъ, че Той може да направи това-онова, че животътъ и всичко друго става все по Неговата воля. Той казва: ти ще во-